

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֶׁת בְּחֻקוֹתַי (בְּחֻ"ל בְּהַר) י"ז אִיּוֹה ה'תשפ"ב

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁוֹנֵי

בחמש היום לומדים על ערכיו, כמה אדם שוה.

למה חשוב לדעת כמה "שוה" אדם, האין זה שכל אדם שוה הרבה יותר ממה שאפשר למנות?
כמוכן, אבל לומדים על אדם שרוצה לתת מתנה לבית המקדש, לפעמים אדם יכול לומר "אני מאד אוהב את ה', ברצוני לתת מתנה לבית המקדש ששוה בדיוק כמני", כמה עליו לתת?
התורה נוקבת בסכומי כסף על פי גילאים שונים של אדם, וכמה שוים. הנה חלק מהם:

- מבגר מגיל 20-60 ערכו חמשים שקלי כסף.
- אשה מגיל 20-60 ערכה 30 שקלי כסף.
- נער מגיל 5-20 ערכו עשרים שקלי כסף
- נערה מגיל 5-20 ערכה 10 שקלי כסף
- תינוק מגיל חדש ועד לגיל חמש, ערכו חמשה שקלי כסף (זהו הסכום אותו נותנים בפדיון הבן)
- תינוקת ערכה שלושה שקלי כסף.
- אדם מבגר מעל לגיל 60 ערכו 15 שקלי כסף
- אשה מבגרת מעל לגיל 60 ערכה 10 שקלי כסף

אם אדם מבטיח לשלם את שויו, ואז הוא רואה שאין ביכלתו לעמוד בכך, הכהן אומד את מצבו וקובע לו סכום חדשי שאותו עליו לשלם.

מה לגבי בעלי חיים?

אם אדם מבטיח לתת בהמה, הוא לא יכול לשלם את שויה מכיון שהבהמה הופכת להיות קדושה – קודש לה'. הוא גם לא יכול להחליף אותה בבהמה אחרת. אם עשה כן, שתי הבהמות נהיות קדושות (מתנה מעין זו מכנה הקדש).

אולם אם הבהמה טרפה, ואינה כשרה לקרבן, הכהן מחליט באיזה סכום למכור אותה. אם הבעלים רוצה לרכש חזרה את הבהמה, עליו לשלם תוספת של 1/5 מהכמות. (לדגמה, אם הוא אומר שהיא שוה עשרה שקלי כסף, עליו לשלם ש12 שקלי כסף חזרה).

כּוּן הַדְבָר בְּנוּגַע לְבֵית: אִם מִבְטִיחִים אֶת הַבַּיִת לֵה', הַכֹּהֵן מוֹכֵר אוֹתוֹ בְּסִכּוּם שֶׁהוּא חוֹשֵׁב שֶׁהוּא שׁוֹה. אִם הַבְּעָלִים רוֹצֵה לְרַכֵּשׁ חֲזָרָה אֶת בַּיִתוֹ מִהַכֹּהֵן, עָלָיו לְשַׁלֵּם תּוֹסֶפֶת שֶׁל 1/5 מִשְׁוֵי שֶׁל הַבַּיִת.

תְּהֵלִים / יוֹם י"ז לַחֲדָשׁ פָּרְקִים פ"ג- פ"ז

בְּתֵהִלִים הַיּוֹמִי, פָּרַק פ"ד, יִשְׁנוּ פְּסוּק מִיַּחַד שְׁעָלָיו לּוֹמְדִים גַּם בַּתְּנִיָּא "כִּי שָׁמַשׁ וּמָגֵן ה' אֱלֹקִים". הַשֶּׁמֶשׁ הֵיא מְשַׁל לֵה', הֵיּוֹת שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ מְאִירָה בַּעֲצָמָה רַבָּה. אִם הַשֶּׁמֶשׁ תֹּאִיר עָלֵינוּ בְּכָל הַבַּחַ, הָעוֹלָם יִתְחַמֵּם מְאֹד.

הָעוֹלָם רָאוּי לְמִגּוּרִים בּוּ רַק מִכִּיּוֹן שֶׁלְשֶׁמֶשׁ יֵשׁ "כִּסּוּי" מִגֵּן מִהַקְרִינָה הַמְּסַכֶּנֶת וְכִּי אֲנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת מְאוּרָה.

כּוּן הַדְבָר לְגַבִּי ה'. הַחַיּוֹת מִשֵּׁם הַגּוֹיָה הֵיא כֹּה חֲזָקָה, שֶׁבְּמִצַּב זֶה לֹא נָתַן הֵיָה שִׁיְהִי אֲנָשִׁים נִפְרָדִים מֵה', כְּלָנוּ הֵיינו מִתְמַזְגִים עִמּוֹ. אֲבָל הַשֵּׁם אֱלֹקִים מְכַסֶּה עַל שֵׁם הַגּוֹיָה כִּי שֶׁהָעוֹלָם יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַתְקִים כִּפִּי שְׁאֲנוּ רוֹאִים וּמְכִירִים אוֹתוֹ.

הַגְּמָרָא אוֹמֶרֶת שֶׁלְעֵתִיד לְבָא, ה' יוֹצִיא אֶת הַחֲמָה מִנְרֵתִיקָה (הַכִּסּוּי שֶׁלָּהּ) וַיְבִיא רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְעַם יִשְׂרָאֵל.

(בְּפְסוּק נֶאֱמַר שֶׁאֲפִילוּ הַיּוֹם יֵשׁ לְשֶׁמֶשׁ כַּח מְרַפָּא, אֲבָל אַז הַכַּח יִהְיֶה חֲזַק הַרְבֵּה יוֹתֵר).

זֹאת מִכִּיּוֹן שֶׁלְעֵתִיד לְבָא לְכֹלֵם יִהְיֶה אֶת הַכַּח לְרֹאוֹת שֶׁה' אֶחָד וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְמָנוּעַ מֵאֲתָנוּ לְהִיּוֹת בְּרִיאִים וְחֲזָקִים וְלַחַיּוֹת כְּמוֹ שִׁיְהוּדֵי צָרִיד לַחַיּוֹת.

תְּנִיָּא / לְקוּטֵי אֲמָרִים פָּרַק מ"ט (י"ז אֵייר שְׁנָה מְעוּבֶרֶת)

הַכַּח שֶׁל ה' הוּא חֲזַק בְּיוֹתֵר. ה' עָשָׂה שְׁלוֹשָׁה צְמֻצוּמִים בְּדִי לְהַסְתִּיר אֶת כַּחוֹ שׁוֹב וְשׁוֹב עַד שֶׁהֵיָה מְסַפִּיק מְסַתֵּר כִּי שֶׁהָעוֹלָם יוּכַל לְקַבֵּל רַק אֶת הַכַּח שֶׁצָּרִיד (מְמַלָּא).

אֵלוּ הֵם שְׁלוֹשֶׁת הַדְּרָגוֹת:

1. מְאֲצִילוֹת לְבְרִיאָה (זֶהוּ הַמְּקוֹם שֶׁבּוּ נִמְצְאִים הַמְּלָאכִים וְהַנְּשֻׁמוֹת שֶׁל צְדִיקִים מְסִיָּמִים)
2. מְבְרִיאָה לְיִצְיָרָה
3. מִיִּצְיָרָה לְעֵשִׂיָה, שֶׁזֶהוּ הַמְּקוֹם בּוּ אֲנוּ נִמְצְאִים.

בְּכָל פְּעַם, ה' הַסְתִּיר אֶת הָאוֹר שֶׁלּוֹ עוֹד יוֹתֵר וְעוֹד יוֹתֵר, ה' עָשָׂה אֶת כָּל הַצְּמֻצוּמִים הָאֵלֶּה בְּמִטְרָה בְּדִי שִׁיְהִיָּה אָדָם גִּשְׁמִי שֶׁיְכוּל לְהַתְקַרֵּב לֵה'.

אֵיךְ אֲפֻשֶׁר לְהַתְקַרֵּב לֵה'? עַל יְדֵי אֲתַכְפִּיָּא, לְשַׁבֵּר אֶת מְקוֹם הַמְּחַבּוּא, עַל יְדֵי מַחְשְׁבָה עַל ה' וְקִיּוּם מְצוּוֹתָיו. כִּי, אֲפֻשֶׁר לְרֹאוֹת אֶת הַחַיּוֹת שֶׁל ה' שֶׁמוֹסְתֶרֶת בְּעוֹלָם. (כְּמוֹבּוּן, הֵיָצַר הָרַע לֹא רוֹצֵה שֶׁנִּמְצָא אֶת ה').

כְּאֲשֶׁר יְהוּדֵי חוֹשֵׁב עַל כִּי שֶׁה' בְּרָא אֶת כָּל הָעוֹלָם רַק עֲבוּרוֹ וְעֲבוּר עֲבוּדַת ה' שֶׁלּוֹ, כְּמוֹבּוּן שֶׁהוּא יֹאֵהֵב אֶת ה'. וְכְאֲשֶׁר יַחֲשֵׁב בְּיַצַּד ה' הֵיָה מוֹכֵן אֲפִילוּ לְצֻמְצָם אֶת עֲצָמוֹ בְּצֻמְצוֹם אַחַר צְמֻצוֹם לְהַסְתִּיר אֶת אוֹרוֹ שׁוֹב וְשׁוֹב בְּמְקוֹם לְהֵאִיר בּוּ, רַק בְּשִׁבִיל יְהוּדֵי מַחְשְׁבָה זֶה יְכוּלָה לְגַרֵם לָנוּ לְהַנִּיחַ הַצְּדָה אֶת כָּל הַדְּבָרִים אוֹתָם אֲנוּ רוֹצִים לְעֵשׂוֹת, בְּדִי שְׁנוּכַל לְעֵשׂוֹת אֶת מַה שֶׁה' רוֹצֵה. כָּל מַה שֶׁלְּמַדְנוּ עוֹזֵר לָנוּ לְהַבִּין אֶת הַשְּׁאֵלָה עַל תְּפִלָּה: יִשְׁנֶה הַלְכָה שְׁאוּמְרִים שְׁתֵּי בְּרָכוֹת לְפָנֵי קְרִיאַת שְׁמַע, אֲבָל אִם מִתְבוֹנְנִים בְּבְרָכוֹת זֶה לֹא נִרְאֶה שִׁישׁ לְהֵן קֶשֶׁר לְשִׁמְעַ. הַבְּרָכוֹת לְפָנֵי כָּל מְצוּהָ קְשׁוּרוֹת לְמְצוּהָ עֲצָמָה, אִם כּוּן מְדוּעַ הַבְּרָכוֹת לְפָנֵי קְרִיאַת שְׁמַע אֵינֵן עוֹסְקוֹת בְּעִנְיֵן קְרִיאַת שְׁמַע?

הַאֲדָמוּ"ר הַזֶּקֶן אוֹמֵר שֶׁבְּרָכוֹת אֵלוּ בְּאֶמֶת קְשׁוּרוֹת לְ"שְׁמַע" הֵן מְסִיעוֹת לְהַתְכוּנָן לְאֲמִירַת שְׁמַע.

כיצד? אמירת שמע זהו הזמן שבו עובדים על מצות אהבת ה', כפי שאומרים בפרשה הראשונה, "ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך, ובכל נפשך ובכל מאדך" - שום דבר בחיינו איננו אמור למנוע מאתנו לאהב את ה'. הברכות לפני שמע עוזרות לנו לחוש זאת.

היום יום / י"ז איר

היום היום השלושים ושנים לעמה

אין אומרים תחנון בתפלת מנחה מכיון שהלילה ל"ג בעומר. ישנו זמן בבקר הנקרא "סוף זמן קריאת שמע", הבונה היא שזהו הזמן המאחר ביותר שבו אפשר לקרא קריאת שמע בבקר כדי לקיים את המצוה כראוי. אנשים רבים קוראים קריאת שמע בבקר, לפני התפלה, כדי שיוכלו להתפלל בזמן שבו רגילים (שלעתים הוא אחרי זמן קריאת שמע) ולא להפסיד את מצות קריאת שמע בבקר בזמנה. כאשר עושים זאת, יש לומר את המלים "אני ה' אלקיכם" ושוב לחזור ולכפל "אני ה' אלקיכם" - אמת, (כך יהיו 248 מלים בשלש הקטעים של "שמע ישראל", כנגד כל אחד מ 248 אברי הגוף) אבל כאשר קוראים קריאת שמע, עם סט אחר של תפלין, למשל רבנו תם או שימושא רבה, לא אומרים את המלים "אני ה' אלקיכם" שוב, אלא רק פעם אחת, "אני ה' אלקיכם, אמת".

~

בל"ג בעומר תר"ד הצמח צדק למד תורה מהבעל שם טוב: ישנו פסוק בנביא (מלאכי) שנאמר שהיהודים הם "ארץ חפץ", אדמה עשירה ואדמה שה' רוצה. ה' החביא הרבה דברים מיחדים וחשובים באדמה, כמו זהב, יהלומים, נפט וגז שמספקים חשמל וחמום, וויטמינים שגורמים לצמחים לצמוח ועוד. ישנם עוד הרבה, ואף אחד לא יכול למצוא זאת. היהודים הם כמו האדמה הזו, אף אחד לא יכול לראות ולמצא את הכחות המיוחדים שטמונים בלב כל יהודי. ארץ ובה דברים טובים רבים הטמונים באדמה. הבעל שם טוב אמר, שברצונו לודא שהיהודים "יצמיחו" מצוות כפי שארץ חפץ יכולה להצמיח.

ספר המצוות / מצות עשה קצ"א, ר"ד, לא תעשה שי"א, ס"ח, עשה רכ"א, לא תעשה רס"ג, רס"ד

היום מסיימים את כל הרמב"ם! הספר האחרון של הי"ד - ארבע עשר - ספרים.

בספר המצוות היום לומדים שבע מצוות:

1. **מצות עשה קצ"א** - לפני שהיהודים יוצאים למלחמת רשות, כהן צריך להזכיר להם על קיום המצוות המיוחדות למלחמה.
2. **מצות עשה קי"ד** - חתן שנשוי פחות משנה, צריך להשאר עם הפלה שלו ולא לצאת להלחם במלחמה או לנסע לנסיעה ארוכה.
3. **מצות לא תעשה שי"א** - אסור לחיב חתן שנשוי פחות משנה לצאת לצבא או לעשות שום דבר שירחיק אותו מבלתו.
4. **מצות לא תעשה ס"ח** - אסור לחשש מהאויבים כשנלחמים בהם.
5. **מצות עשה רכ"א** - מצות יפת תאר - אם חיל רואה בשעת הלחימה אשה יפה.
6. **מצות לא תעשה רס"ג** - ליהודי אסור למכור את יפת התאר.

7. מצות לא תעשה רס"ד - אסור להפוך את יפת התאר לשפחה.
מזל טוב! סימנו ללמד את כל תרי"ג המצוות.

רמב"ם / הלכות מלכים פרקים י', י"א, י"ב

בפרק י' - לומדים עוד הלכות על לא יהודים. ההלכה האחרונה היא שיש לקיים מצות בקור חולים אצל גויים שחולים, לקבור אותם אם הם נפטרו ולתת להם צדקה מפני דרכי שלום.

בפרק י"א - לומדים על משיח! הרמב"ם מראה לנו שמשיח איננו רק דבר נחמד עליו ספרו לנו חכמים, משיח כבר נאמר בתורה! אם משהו לא מאמין בביאת המשיח, הכונה שהם חס ושלום לא מאמינים שהתורה בלה נכונה!

בפרק י"ב - כשמשיח יבוא, הרבה דברים טובים ומיחדים יקרו. אבל הידעתם? זו אינה הסבה מדוע החכמים והנביאים התאוו וזכו מאוד לימות המשיח. הם רק רצו את משיח בגלל שכשהוא יבוא נוכל ללמד תורה ולקיים את כל המצוות מבלי שיהיה שום דבר שיפריע לנו.

תם ונשלם שבה לא-ל בורא עולם!

סימנו ללמד את הרמב"ם בפעם ה-41 מאז שהרבי תקן את תקנת למוד הרמב"ם היומי.
היום הוא יום חג בגלל שאנו מסיימים את הרמב"ם.

~

הרבי אמר בהתועדות שישנם חלקים בתורה שנחשבים שלומדים אותם רק אם מבינים אותם, (למשל תנ"א).

אבל בכל אופן, אם אומרים זאת אפלו מבלי להבין, יתכן ולא מקבילים את זכות מצות למוד תורה אבל בכל זאת מתחברים עם הרבי על ידי שמקיימים את הוראותיו.

כן הוא הדבר לגבי למוד הרמב"ם, עלינו לנסות ולהבין וללמד זאת כראוי, אולם אפלו אם אומרים בלי להבין, אנו עדין 'מרויחים' התקשרות לרבי.

דרכי החסידות / חת"ת

פעם בהתועדות הרבי אמר שישנם אנשים שמתרצים כל מיני תרוצים למה הם פטורים מאמירת חת"ת. הם אומרים שזה קשה, או שאין להם מספיק זמן. הם צריכים לדעת שהם גם מתחמקים כן מברכת ה' המגיעה באמצעות למוד ואמירת החת"ת.

דאגו לא להחמיץ הברכות, למדו חת"ת מדי יום!